

K čemu dospěje ženský dvojplamen na cestě své transformace

Během procesu sblížení se svým dvojplamenem procházíme cestou vlastní transformace, která zpravidla radikálně mění naše životy, náš pohled na život a na svět, naše priority, ale především nás samotné. Nově získané vlastnosti a dovednosti mají přímou souvislost, jsou úzce provázané a v souladu. Vše dotváří kompaktní celek, jedno nelze oddělit od druhého. Ženský dvojplamen si před konečným sblížením se svým protějškem osvojí tato základní zjištění a dovednosti:

- Přestane pochybovat o sobě a o celém procesu
- Dokáže vůči sobě projevit maximální sebeúctu a sebelásku
- Přestane akceptovat kompromisy a provizoria
- Osvobodí se
- Účelně realizuje změny prostřednictvím svých činů
- Ztotožní se se svým dvojplamenem, jako svojí vlastní součástí, jedním celkem
- Porozumí zákonu rovnováhy a naučí se ho aplikovat
- Přijme zodpovědnost za své vlastní činy a odmítne zodpovědnost za činy druhých

Vyzrálý ženský dvojplamen, blížící se k závěrečnému sblížení se svým parterem, již nemá pochybnosti. **Nepochybuje o své osobě, o tom, co sám koná, ani o celém procesu přeměny a sblížení. Nalezl svoji sebejistotu a sebedůvěru.**

Ví, kdo ve svém pravém jádru je, po čem touží, kam chce směřovat. Dokáže projevit sám sebe ve své vlastní skutečné podstatě a obhájit si svoje Já nejen před sebou, ale i před všemi ostatními.

V jeho projevu je cítit síla a pevná hranice, vyjadřující vlastní původní existenci, autentický projev jeho vlastního Já, bez invaze vnějších a nepůvodních vlivů. Je si jistý i konceptem dvojplamenů, chápe celý proces, to, co a proč se děje.

Uvědomí si a přijme vlastní důležitost. Pochopí, že on sám je pro sebe vždy na prvním místě a dokáže se na toto místo pevně postavit. Ví, že je třeba pěstovat a utužovat sebelásku a sebeúctu. Milovat sám sebe minimálně tolik, jako kohokoli jiného. Sebeláska není sobectví. Sobectví je vždy na úkor někoho jiného. Sebeláska znamená chtít sám pro sebe to nejlepší, nespokojit se s nedokonalostí, náhražkami a provizorii, současně však nikomu neškodit. Nepřijmout do svého života nic menšího než čeho je opravdu hoden, co si opravu zaslouží. Pokud by to udělal, snižoval by svoji vlastní hodnotu. Sebeláska znamená nedělat kompromisy, nepřijímat do života nedokonalé věci.

Neříkat si, že to mu stačí, jen aby měl alespoň něco. Pokud netrpělivě a nedočkavě do svého života přijme něco nedokonalého, nějakou náhražku (třeba i jiného partnera, ale i svůj vlastní prozatím nedozrálý dvojplamen), aby alespoň něco měl, nemůže mu do života vstoupit to pravé dokonalé, neboť tam pro něj, z důvodu zaplněnosti všemožným „harampádím“, není místo. Je třeba všechno to nedokonalé, všechna ta provizoria, vyhodit a udělat místo tomu pravému a

správnému, i za cenu, že si na to třeba i dost dlouhou dobu bude muset počkat. To nedokonalé, provizorium a náhražka jej stejně nebude naplňovat a činit mu potěšení, jelikož bude vědět, že to, dokonalé právě pro něj, někde je... Pokud bude neustále hledat a zkoušet různé náhražky, nakonec stejně shledá, že než se stále zabývat něčím, co ho stejně nedokáže naplnit, uspokojit a učinit šťastným, je lepší drahocennou energii směřovat a věnovat sám sobě a nalezení spokojenosti a naplnění uvnitř sebe.

Vypělý ženský dvojplamen je schopen vzdát se všeho – osvobodit se od lpění a závislostí. Nemá strach ztratit vše, aby mohl získat mnohem více. Dokáže ze svého života odklidit vše, co s ním naprosto nerezonuje a nenaplňuje ho. Osvobození se, znamená dovednost vzdát se čehokoli, co máme, i čehokoli, co bychom mohli mít. Nalezení své vlastní svobody spočívá i v osvobození se od svého dvojplamene. Závislost a lpění na svém protějšku, jeho upřednostňování před sebou samým, by mu totiž dvojče nekompromisně zrcadlilo svým nedostatečným zájmem o něj. Dokáže se tedy vzdát i pouhé částečné přízně svého dvojplamene, neboť si je vědom své hodnoty, toho, že on je hoden přízně plné. Svoji pozornost obrátí od svého dvojplamene směrem k sobě a sám v sobě hledá naplnění, sám sobě vyjadřuje nejvyšší přízeň. Pokud by se spokojil či trpěl pouze částečnou přízeň svého partnera, jeho protějšek by nic nenutilo vyvíjet snahu, opouštět svoji hranici komfortní zóny a dávat více.

K osvobození

dochází postupným dospíváním a dozríváním prostřednictvím vnitřního pochopení i myšlenkového porozumění. Obé musí být pevné a zajedno, jen takto je možné tento status i trvale udržet.

Sebeúcta, sebeláska a osvobození přináší netoleranci neuctivého chování od kohokoli, i svého vlastního dvojplamene. Nemá však smysl svou neakceptaci nevhodného chování druhých dávat najevo pouze slovy, či výčitkami a konflikty. Je třeba ho projevit svými pevnými postoji a především činy. Při jakémkoli

neuctivém a nevhodném chování, jednat ve smyslu: „Pokud nejsi schopen chovat se ke mně s úctou a láskou, nezasloužíš si moji pozornost. Měj se, odcházím.“ Nestačí však pouze vyslovení – konstatování. Toto sdělení musí být z hloubi duše opravdově procítěno a následně tak i

nekompromisně konáno. . Není možné žádat po ostatních, aby oni své chování vůči nám měnili, změny je možné dosáhnout

pouze změnou svého vlastního chování, postojů a svých vlastních činů. Není však vhodné jednat v afektu a zkratovitě. Zkratovitá, neuvážená a nevyzrálá reakce vyvolá pouze neuváženou a nevyzrálou odezvu.

Vyzrálá reakce je procítěna pokorou, úctou a láskou a to nejenom vůči sobě, ale i všem zúčastněným.

Oba z páru dvojplamenů jsou **jeden celek**, pouze rozdělený do dvou částí, do dvou fyzických schránek. Během času, kdy fyzické schránky putovaly oddělené, každá část se vychylovala v různých svých složkách od středu. Postupně mezi oběma začalo docházet k rozkolům, neboť každá část působila na trochu odlišné frekvenci, jiném kmitočtu.

Cílem opětovného sjednocení dvojplamenů, je uvést obě dvě své části do stavu, do stejných frekvencí, v jakých se nacházely v okamžiku prvotního fyzického rozdělení. Oba díly měly stejné složení a každý z nich byl v rovnováze, přesně tedy zapadaly do sebe. Frekvence splývaly ve společné harmonii. Současné okolnosti vedou obě části páru dvojplamenů k tomu, aby se opět srovnaly a vrátily k sobě. Kruh se uzavírá, vše se vrací do bodu nula.

Osobnost člověka (muže i ženy), povahové rysy, postoje atd. se skládají z mnoha složek, dílčích částí. Každá z těchto jednotlivých složek se může svojí polaritou vychylovat buď ženským (jin) směrem nebo mužským (jang) směrem, anebo může být zarovnána na svém středu. Je úplně jedno, zda žena má převahu žensky orientovaných složek a muž mužsky orientovaných složek. Oba dva totiž musí všechny své složky, ty více jin, i ty více jang, srovnat do zlatého středu. Žena i muž nemusejí ani nutně navenek celkově vykazovat více ženskou nebo více mužskou polaritu. Navenek se mohou jevit jako více ženský, více mužský i neutrální celek, pokud však všechny jednotlivé složky nejsou ve svém středu, chybí vnitřní vyváženost, v osobnosti přetrvávají rozpory a pár jako celek nefunguje.

Celek je v souladu v tom okamžiku, kdy jsou i její části vyrovnané a nezávislé. K

nalezení prvotní rovnováhy, pravé podstaty a existence – původní frekvence, je třeba nalézt vlastní přirozenost a čistotu oproštěnou od nánosů ulpělých při putování v oddělení. Vyvinutý ženský dvojplamen jasně vnímá sounáležitost obou v jednom celku, sdílení, vzájemné propojení a vazby. Chápe, že změna u jednoho, recipročně přináší změnu u druhého.

Ve vyrovnaném celku nemůže být žádná složka potlačována ve prospěch jiné, ani povyšována na úkor druhé. Pokud v celku, ale i v každé samostatné a celistvé části (v celém páru ale i v každém jednotlivci) jednu věc vyzdvihujeme, druhá, opačná je uvedena do pozadí. Pokud u upřednostňované uберeme na důležitosti, potlačovaná dostane prostor se projevit.

Pozorováním a následným rozšifrováním vychýlených polarit svých i svého partnera, může cílenými činy, měnit tento stav do pozice rovnováhy. Častým případem bývá situace, kdy ženský dvojplamen do vztahu vkládá více energie, projevu citu, vstřícnosti a snaží se situaci za každou cenu zachránit, zatímco partner se naopak stahuje, blokuje a couvá. V rámci zachování rovnováhy a úspěšného fungování je tedy třeba, aby partnerka ubrala na své iniciativě (stáhla se, třeba se i vzdala nefungujícího vztahu a osvobodila se), a tím umožnila projevení iniciativy svého partnera, tak, aby se vše mohlo ustálit na vyrovnaném středu.

Každý sám je celek a osobnost, je tu sám za sebe. Nikdo není zodpovědný za jednání jiné osobnosti. Stejně tak si i každý sám řídí a buduje svůj vlastní život, každou svou myšlenkou, každým svým rozhodnutím, každým svým činem. Každý je zodpovědný pouze za své vlastní konání a následky svých vlastních skutků. Zralý ženský dvojplamen si je toho plně vědom, neřeší a nevměšuje se do záležitostí, které nepřísluší přímo jemu samotnému. Zachovává si vlastní svobodu volby a konání, stejně tak respektuje a umožňuje svobodnou volbu a konání ostatních. Nevztahuje na sebe cizí viny a chyby, a na nikoho nepřenáší vinu a chyby vlastní. Nepříznivý stav mění ve svůj prospěch tak, že se k situaci staví čelem a hledá úspěšná řešení.

Plně transformovaný dvojplamen je připraven postavit se tváří tvář svému dvojčeti a být mu rovnocenným a vyváženým partnerem. Nikdo není výš, nikdo není níž, nikdo není důležitější, nikdo není opomíjenější, neboť oba dva jsou dohromady jedno, jeden vyvážený sourodý celek.

Ivana „Geri“ Kutnarová

Zdroj: <https://dvojplameny.wordpress.com>

Prevzaté z: <https://cestaduse.wordpress.com/>